

Efter gennembruddet for Transaqua, Nigeria træder i forgrunden: Hans Excellence Yusuf Maitama Tuggar, Nigerias ambassadør i Tyskland.

Tchad Sø udgør et samlingspunkt for konflikter, migration, problemer der opstår som følge af søgen efter kulbrinte og terrorgrupper som Boko Haram (BH). Det er ikke lykkedes for landene i regionen at definere BH som et problem, der rækker ud over landegrænser, og dermed indgå i et samarbejde for at få løst problemet. Nigerias nye præsident ønskede at ændre på dette og tog til Niger, Cameroun og Tchad for at starte et samarbejde. Han er tidligere guvernør i det område, hvor BH hovedsageligt er aktive.

Se ikke kun på verden fra et todelt standpunkt, Kina versus Europa. Et sådant udgangspunkt er et levn fra Den kolde Krig. Vi har brug for at vi alle tre samarbejder. Afrika sidder med til bords og skal altid være repræsenteret, når der diskuteres infrastruktur, udvikling og migration.

Tchad Sø kræver Europas helhjertede samarbejde, ikke kun Kinas. Bælte og Vej-Initiativet vil komme til at forandre verdenskortet, ligesom det også er blevet forandret tidligere i verdenshistorien. Vi bliver nødt til at lave nye kort, hvor infrastruktur og elektricitet står i centrum, i modsætning til Mackinders fremgangsmåde. Kun ved faktisk at anvende eksisterende viden, kan vi fremelske store spring fremad, hvilket er Europas kritiske rolle i dag.

Måske er det Allahs vilje (Kismet) at denne konference skulle holdes i Tyskland, da de første irregulære migranter i Nigeria kom fra Tyskland. De studerede floraen, faunaen og kulturen

ved området omkring Tchad Sø. Det er noget vi skal drage nytte af. Tchad Sø-projektet vil komme til at transformere regionen og måske kontinentet og forbedre transport, vandforsyning, kunstvanding, fiskeri samt øge ungdomsbeskæftigelsen, hvilket vil forhindre at de unge migrerer.

Da jeg tilskyndede Nigerias nye præsident til at fremme Tchad Sø-projektet, fortalte han mig, at han har været involveret siden 70'erne. Det er netop denne slags transformerende projekter, som vi behøver for at opnå en stabil udvikling, og denne slags projekter skal finansieres og opbakkes. Det vil lykkes, hvis alle yder deres bidrag til formålet.

BBC spreder misinformation om Transaqua og Tchadsø-konferencen i Abuja

27. marts, 2018 – BBC havde en korrespondent på den Internationale Konference om Tchadsøen i Abuja, der imidlertid skrev en vildledende rapport på BBC's »Fokus på Afrika«-program den 28. feb. (<http://www.bbc.co.uk/programmes/w172vtwbwnyjml>)

I sin rapportering af konferencens konklusioner, skrev Chris Awoko godt nok, at konferencen undersøger Transaqua-projektet, men så beskrev han Transaqua som det fejlslagne Ubangi-projekt, som konferencen har afvist.

Da Nigerias minister for vandressurser, Adamu, »talte om at opfylde søen, talte de om det projekt, der har været et koncept meget længe, ved navn Transaqua-projektet. Det er en slags vandoverførsel i det interne bækken, og de planlægger at overføre vand fra Ubangifloden i den Demokratiske Republik

Congo til Tchadsøen. Det er et meget ambitiøst projekt og har været på tegnebordet meget længe.«

Selv om han anerkender, at konferencen erklærede, at vandoverførsel i det interne bækken er den eneste mulighed, så omtaler Awoko imidlertid hverken det kinesisk-italienske samarbejde eller den italienske beslutning om at medfinansiere forundersøgelserne.

BBC spreder således misinformation, der giver næring til den europæiskdirigerede kampagne mod Transaqua, der præsenteres som et blot og bart vandoverførselsprojekt fra Ubangi, og som giver et påskud til en opposition i Congo under påskuddet, »de stjæler vores vand«.

BBC News Africa-ekspert Will Ross blev til sidst uddybende briefet af *EIR*. Han har imidlertid ikke publiceret nogen artikel.

I mellemtiden har erhvervsavisen *Il Sole 24* i Italien publiceret endnu en positiv artikel om Transaqua, den 22. marts, som »et af de store ingeniørprojekter, som i 2.000 år har gjort italienere berømte i verden«.

(<http://www.ilsole24ore.com/art/commenti-e-idee/2018-03-20/acqua-caccia-nuovo-oro-214752.shtml?uuid=AEdzaXJE>)

Foto: Fiskeri ved Tchadsøen.

Hvad mener Aarhus Universitet

egentlig?

af Hans Schultz fhv. kandidat til Folketings- og Kommunal-valg for Schiller Instituttets Venner, marts 2018 – Lektor emeritus i bioscience fra Aarhus Universitet Per Nørnberg skriver i en kronik i Jyllands-Posten bragt d. 28. februar 2018, at vi grundlæggende set mangler en pest i ny og næ til at reducere verdensbefolkningen med – sikkert lidt ligesom den mørke tidsalder i det 14. århundrede da byldepesten hærgede i Europa. 2,5 mia. mennesker på jorden er, hvad Per Nørnberg stiler efter, hvor andre af lignende overbevisning kan nævne en eller en halv mia. mennesker som deres 'drømmescenarie'.

Med det menneskesyn, der ligger bag denne tankegang, må man jo konkludere, at Adolf Hitler var en våbenfælde for denne 'bæredygtige' verdensorden. Måske med den undtagelse, at Hitler også forårsagede død blandt de forkerte mennesker, såsom europæere og jøder. Per Nørnberg peger nemlig direkte på Afrika som det sted, hvor befolkningen først og fremmest skal reduceres, ud fra hvilket man nødvendigvis må konkludere, at det er udviklingslandene, der er det første mål for reduktion. Altså må disse befolkninger bestå af mennesker af mindre værd end kaukasiske hvide. Dette er en grundtanke bag nazismen, som Per Nørnberg altså fremturer med.

Per Nørnbergs argumenter er et sammensurium af forskellige emner, som klimaforandring, flygtningeproblemer, biodiversitet – ingen overraskelser her – og meget andet mellem himmel og jord. Fælles for det hele er, at Per Nørnberg ikke viser den mindste indsigt i de dybere detaljer for hver enkelt af de sager, han nævner, men agerer som en elefant, der forsøger sig med broderi.

At ressourcer ikke er begrænsede, og at der findes løsninger på verdens fattigdomsproblemer, optræder ikke i Per Nørnbergs optik. For eksempel har Lake Chad-myndigheden netop holdt en succesrig konference om megaprojektet Transaqua, der handler

om at omløbe en del af vandet fra tilløbsfloderne til Kongofloden op til Chad-søen beliggende mellem Niger, Nigeria, Cameroun og Chad. Dette viser en vej til, hvordan man faktisk kan forbedre levebetingelserne for nogle af de fattigste mennesker på jorden, fremfor at stigmatisere dem, ved at erklære dem som problemet.

Afrika er ikke overbefolket, men mangler derimod udvikling. Og fattigdom er ikke en naturlig konsekvens af demografi eller lignende, men er politisk kunstigt iscenesat. Netop nu er en historisk udvikling i gang, båret af Kinas Bælte og Vej Initiativ (BRI) også kaldt 'Den Nye Silkevej', som gør det muligt for verdens fattigste befolkninger en gang for alle at gøre op med fortidens åg fra kolonimagterne og befri sig fra århundreders fattigdom.

Men Per Nørnbergs verdensopfattelse kommer af hans grundlæggende menneskesyn. Et menneskesyn han deler med bl.a. prins Philip Mountbatten, medstifter af Verdensnaturfonden, Adolf Hitler, der vidst ikke behøver yderligere introduktion, samt Winston Churchill, der bl.a. stod for den forcerede udsultning af 4 millioner Bengalere i året 1943 alene. Spørgsmålet er så, om Aarhus Universitet som institution også deler Per Nørnbergs syn. Står Connie Hedegaard, formand for AU's bestyrelse, på linje med dette syn? Og hvad med de andre universiteter her i Danmark?

Link til artikel på Jyllandsposten:

<https://jyllands-posten.dk/debat/kronik/ECE10357910/det-egentlige-problem-er-befolkningsudviklingen/>

Et stort skridt fremad for realisering af Transaqua-projektet: Overførsel af vand er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed

2. marts, 2018 – Det officielle udfald af den internationale konference om Tchadsøen den 26.-28. feb. i Abuja, Nigeria, er en utvetydig støtteerklæring til Transaqua-projektet, der foreslår overførsel af vand fra Congoflodens bækken til Tchadsøen. Den siger klart:

* Der er ingen løsning på Tchadsøens svindende vandmængde, som ikke involverer en genopfyldning af søen gennem en overførsel af vand fra uden for søens bassin.

* Overførslen af vand fra det interne bækken er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed.

* Transaqua-projektet, der vil overføre vand fra Congoflodens bifloder på dens højre side og føre det 2.400 km frem via en kanal til Charifloden, er den foretrukne, gennemførlige mulighed.

LPAC's featurevideo om Transaqua-projektet:

Det blev desuden, under mødet på højt niveau mellem præsidenterne for kommissionen for Tchadsøens bækken, af den italienske ambassadør til Nigeria, Stefano Pontesilli, annonceret, at Italien vil bidrage med €1,5 mio. til

forundersøgelserne til Transaqua-projektet og erklæret, at Italien var parat til at indgå som partner i det foreslåede »Transaqua-projekt« for at sikre den heldige overførsel af vand. Forundersøgelserne er planlagt til at blive gennemført af det italienske ingeniørfirma, Bonifica, og byggefirmaet PowerChina.

Radio France International citerer *EIR's* Claudio Celani

Radio France International citerede *EIR's* korrespondent Claudio Celani i sin dækning af den Internationale Konference om Tchadsøen den 26.-28. feb. i Abuja, Nigeria. »For ambitiøst, for risikabelt, for dyrt? Grundene til at være modstander af det mangler ikke, men projektet for at genopfylde Tchadsøen er tilbage. Tirsdag, den 27. feb. i Abuja, Nigeria, var den titaniske ambition om at overføre vand fra Congobækkenet på alles læber, som det blev rapporteret af den italienske analytiker, Claudio Celani:

»'Folk her er overbevist om, at overførsel af vand er den eneste måde, hvorpå en genoplivning af Tchadsøen kan ske. De ser store ting. De forstår, at de har brug for et stort projekt, Transaqua, det store projekt, hvis hensigt ikke alene er at flytte vand fra punkt A til Punkt B, men også at bygge en reel, moderne infrastruktur i Afrikas hjerte', forklarer han.«

RFI fortsætter: »Transaqua er ved at rejse sig af asken. Det italienske firma Bonifica, der oprindeligt udarbejdede projektet, er nu associeret med det kinesiske selskab, PowerChina. En fælles forundersøgelse vil blive finansieret af den kinesiske og italienske regering. PowerChinas cheffingeniør er glad for dette samarbejde: 'Jeg mener, vi står ved begyndelsen til et nyt samarbejde. Vi ser frem til at begynde dette samarbejde.'«

Alt imens artiklen citerer François Kalwele fra den Demokratiske Republik Congos Miljøministerium, som sagde, han

er fortalere for solidaritet mellem afrikanske stater, så handler resten af artiklen om muligheden for, at man finder olie i regionen.

Dækningen fra Agence France-Presse (AFP) understregede de to valg, som Tchadsøen står overfor, enten at bringe mere vand til søen, eller også at overlade regionen fuldstændigt til Boko Haram-islamister. »Omkring 40 million mennesker lever ved eller omkring Tchadsøen – men denne vitale resurse er hastigt i færd med at skrumpes ind under virkningen af klimaforandring og fejlagtig management af vandet ... Det lyder som noget fra Wakanda, det futuristiske, afrikanske kongedømme i hit-filmen, 'Black Panther'. Men 'Transaqua' er et meget virkeligt forslag til et meget virkeligt problem – hvordan man genopfylder Tchadsøens svindende vandmængde.

Forslaget forudser en 2.600 km lang kanal fra den Demokratiske Republik Congo, tværs over den Centralafrikanske Republik for at mødes med Charifloden, der løber ud i ferskvandssøen ...

Regionens forværrede sårbarhed er blevet et rekrutteringsgrundlag for Boko Haram. Jihadisterne har fundet det langt lettere at vinde landmænd og fiskere, der fører en forarmet tilværelse, over på deres side, og at skabe en base for sig selv på mange af søens øer ... Ekspertmødet i Abuja i to dage for at diskutere måder, hvorpå man kan standse udtørringen af Tchadsøen – og Transaqua tiltrak interesse, selv om projektet stadig er i sin vorden og står over for mange forhindringer.«

AFP citerer eksekutiv sekretær for Tchadsø-bækkenets Kommission, Sanusi Abdullahi: »Overførsel af vand i det interne bassin er ikke en valgmulighed, men en nødvendighed. Vi står over for den mulighed, at Tchadsøen forsvinder, og det ville være en katastrofe for hele det afrikanske kontinent.«

Med en kritik af UNESCO's nye research- og bevaringsprogram til \$6,5 mio., som omfatter Cameroun, Tchad, Niger og Nigeria,

såvel som C.A.R. (Centralafrikanske Republik), som udgørende en afledning, sagde Horace Campbell, en professor i afrikanske studier ved Ghanas Universitet, til delegerede, 'Det, de franske intellektuelle har promoveret, er overlevelsessevne og levebrød. Men det kan man ikke få uden at genopfylde søen.'«

Den tekniske direktør Franco Bochetto, fra det italienske ingeniørfirma Bonifica, som først designede Transaqua-projektet for henved 35 år siden, citeres, »Synet af hundreder af mennesker, der dør i Middelhavet« havde ansporet den italienske regering til at støtte projektet. »I de seneste år har situationen hastigt ændret sig, og det, der ikke syntes at være muligt i 1980'erne, har nu interesse«, sagde han. »Vi arbejder her for projekter, og vi ønsker at tage et socialt ansvar«, sagde Ziping Huang, en ingeniør hos PowerChina. Bonifica og PowerChina vil udføre forundersøgelserne til projektet.

Foto: Præsident for den Føderale Republik Nigeria og øverstkommanderende, Hans excellence Muhammadu Buhari GCFR holder åbningstalen på konferencen for at redde Tchadsøen, Abuja, Nigeria. Photo: @lcbconference2018

Hvorfor geopolitik fører til krig

– Og en sejr i Abuja, Afrika.

Helga Zepp-LaRouche i Nyt

Paradigme

Webcast, 1. marts, 2018 (pdf, dansk, og video)

Er det virkelig OK med narkoepidemien, der i USA har ført til et fald i den generelle levetid; guvernør Bevin påpegede det faktum, at nogle af disse sataniske budskaber også er i teksterne i popmusikken, i filmene, i videospillene – bør vi tillade alt dette, og få vore samfund totalt ødelagt? Der er en virkning af alt dette på de kognitive evner! Hvis man ønsker Lyndon LaRouches Fire Love som den eneste løsning til at undgå systemets kollaps, jamen, især den fjerde lov kræver et forceret program for fusionskraft, for international rumforskning og rumrejser. Man kan ikke have folk med ødelagte hjerner, fordi de er afhængige af disse ting, og så få dem til at blive kreativ, produktiv arbejdskraft.

Så det er én og samme diskussion, vi har brug for – vi har brug for et Nyt Paradigme, og vi må have et uddannelsessystem, der understreger skønheden i klassisk kultur, der understreger karakterens skønhed som et udviklingsmål. Det var Wilhelm von Humboldts idé, som trods alt havde indflydelse på meget af undervisningssystemet i Europa og USA i det 19. århundrede, og det holdt sig endda til langt ind i det 20. århundrede, og han havde den idé, at formålet med uddannelse må være karakterens skønhed. Hvem taler om dette nu om stunder? Hvis man tager nogle af disse børn, der er afhængige af disse voldsvideospil, eller endnu værre, der kigger på forfærdeligt materiale på Internettet, hvor der bruges tortur og sådanne ting, og som virkelig bliver ødelagt. Deres hjerner bliver fuldstændig ødelagt!

Eftersom guvernør Bevin har krævet en national debat om dette, og præsident Trump heldigvis også ønsker at tage dette spørgsmål op, mener jeg, vi må have en sådan debat, for det er

efter min mening en integreret del af USA's tilslutning til det Nye Paradigme og den Nye Silkevej, for vi kan ikke have, at dette fortsætter.

Schiller Instituttet har i mange år bevist, at, med klassisk musik, med klassisk poesi, med Schiller, med Shakespeare, kan man transformere folk og få en æstetisk opdragelse, og det er præcis, hvad vi har brug for lige nu.

Download (PDF, Unknown)

Vil italiensk valg og muligt SPD-nej til stor koalition i Tyskland starte finanskaos på søndag? Politisk Orientering 1. marts. 2018 v/ formand Tom Gillesberg

»Velkommen til disse tider, hvor den sibirske kulde strømmer ind over Europa og, kunne man da håbe på, kunne have den

effekt, at folk lige kunne slå lidt koldt vand i blodet og tænke sig om et par gange og måske nogen tilmed kunne få kolde fødder over denne her konfrontationspolitik, som Claus Hjort Frederiksen og andre folk, der bare marcherer i takt til de kommandoer, der kommer ud fra London; at de lige kunne begynde at tænke sig om og sige, vil vi virkelig tage en fuld konfrontation med Rusland og Kina, for, hvis vi vælger at gøre det, så kan det kun ende med én ting, og det er atomkrig og den sandsynlige udryddelse af menneskeheden ... Man kan ikke tage en 'let lille krig' med Rusland eller med Kina, og så slutter det igen; det kan i sagens natur kun blive ved, fordi Rusland og Kina kommer ikke til at kapitulere og blive loyale, vestlige lakajer, det har de gjort klart for lang tid siden. Det har både Xi Jinping og Putin igen og igen signaleret. Senest i dag holdt Putin sin store tale til nationen i Rusland, hvor selvfølgelig, ved siden af alt det andet, hvordan sikrer vi økonomisk fremgang for den russiske befolkning og sørger for, at russerne kan være et glad folkefærd; men med i alt det her var så også en gennemgang af de meget aktive tiltag, man har gang i, inkl. nye typer af atomvåben, for at sikre, at ingen skulle få den tåbelige idé, at man kunne angribe Rusland og slippe af sted med det ...«

Italy-China Alliance for

Transaqua.

Franco Persio Bocchetto, Foreign Director for Bonifica S.p.A, Italy. Video; english transcript

Italy-China Alliance for Transaqua

This is an edited transcript of a presentation by Franco Persio Bocchetto describing the Transaqua project to the Nov. 25-26 Schiller Institute Conference.

Transcript

Good afternoon to everybody, and to Ladies and Gentleman. I'm very glad to be here at this very interesting conference. I was really amazed listening this morning, especially to the speeches of Schiller Institute President Helga Zepp-LaRouche, and the one of the enthusiastic Professor He Wenping. And also I was interested in hearing the speech of Professor Askary, who introduced the Transaqua project that I would like to show and present here.

The Transaqua Project

The Transaqua project is perfectly in line with the vision of this conference, which is "To Fulfill the Dream of Mankind." Transaqua, as maybe you know, was conceived more or less about 30 years ago, by our firm Bonifica. Perhaps at that time, it was too innovative; maybe in that time nobody was really interested in developing Africa. But nowadays conditions are

really different and maybe this is the time to revive the project: Maybe we can call it "Transaqua 2.0" in order to start the development of this great dream for Africa.

Maybe most people think Transaqua is only a problem of transferring water from the Congo Basin to Lake Chad, but this is not the vision of Transaqua. First of all, everything starts from the problems that are related to Lake Chad. We are going to show you the actual situation of Lake Chad.

Lake Chad was one of the largest endorheic lakes in the world, and maybe the largest in Africa. The lake is situated in the Sahel region, at the crossing of the borders of four countries: Niger, Chad, Nigeria, and Cameroon. The total catchment area of Lake Chad is very huge: 2,434,000 sq km. Eight countries, including Algeria, Cameroon, Central African Republic, Chad, Libya, Niger, Nigeria, and Sudan are using the water resources from Lake Chad. The main inflows of Lake Chad are from the Chari River, and Chari and Longone River, and the main outflows are evaporation and infiltration. For this reason, it's an endorheic lake, because it does not drain to the sea.

The Chari River and Longone River flow from south to north, and this is the actual Lake Chad. The lake basin has a very unstable equilibrium as there is no surplus water flowing to the sea. The only outflows are infiltration and evaporation. If water is used upstream, the lake cannot but shrink.

Lake Chad always had great oscillations, due to natural climatic fluctuations. Now, especially in this period of climate change, we must follow very closely what will be the future of Lake Chad. Lake Chad is suffering from the increase in population and subsequent water consumption, mainly for irrigation, and in addition, the decrease of rainfall. Lake Chad's surface in 1973 was more or less 25,000 sq. km. As you see, in 2015, it decreased to 2,500 sq. km, while the population within the basin has grown from 8 million to 30

million people, more or less.

As a consequence of this drought and drying up of the lake, agriculture development increases pollution, ecological destruction, and extinction of rare species. The economy of the surrounding countries and region is severely threatened by reduction of the lake's surface levels and volumes. Average food production and household purchasing power have been continuously reduced since the 1980s. Humanitarian, ecological, and economic crises are developing rapidly as the volume and surface of Lake Chad are drastically reduced at an alarming and accelerated pace.

Also, it's important to show the evidence that in this region, the consequences of this are also all the problems related to Boko Haram, which is really active in this region due to the poverty of this region.

How to mitigate the Lake Chad drought: Well, thinking of the problems of Lake Chad, we have to think about the future. And the future in 30 to 50 years will be very, very dramatic for Africa in a certain way. As you see, it is forecast that real growth of the population, between today and the year 2200, will grow by 400%. So the problem is, what will happen when, within 30-40 years you will have the doubling of the population in Africa, and also in those Sahel regions.

We heard today in the earlier speeches, about the New Deal and the optimistic vision of Chinese President Xi Jinping, and we really hope that, due to the positive strength of China, they will really succeed in helping the world help to develop, and that these regions will have help from the Chinese for development. There are a lot of projects that are going on as Mr. Askary has showed us in the context for all of Africa. But, it is important, also to set up and improve the Transaqua project in Central Africa, in the middle of Africa, the part which is poorest and where the desert is continuing to make inroads.

The consequence of not doing this is a huge migration into the rich countries, and of course, Italy and Europe are suffering from these consequences. Most of the people come from the Sahel region, so I think that Europe has to help to improve the Transaqua project, in order to develop all these countries, and bring food, agriculture, and fisheries as a way to eliminate poverty in this region.

Over the years, the Lake Chad Basin Commission, created by the states around Lake Chad has really done great work in facing up to the shrinking of the lake, and for the realization of numerous national and transnational projects, to optimize the use of water resources and mitigate possible disputes between the states.

What to do next? What will the next challenges be for the Lake Chad Basin Commission? First of all, in the medium term, there are projects that are going on to mitigate the Lake Chad drought, of course, projects that tend to sustain the existence of people, improve the efficiency of water use, through new research, innovative organization, based on the use of smart technologies to improve the efficiency of system coordination and control. First of all, a very big monitoring system should be set up in order to control the consequences of climate change, control all the problems related to agricultural use, and control the consequences of national and transnational projects that are being done in this region.

We can be very optimistic, but due to the growth of the population, the long-term measures cannot be other than to think how to transfer large volumes of water from the Congo River Basin to Lake Chad.

Well, water transfer to drying up endorheic lakes is not merely a "nature conservation measure." Environment and wildlife deserve to be protected—human beings, too. A drying endorheic lake is proof that the water resources in its catchment area are overexploited with respect to incoming run-

off. Transferring water from adjacent river basins that have surplus water flowing into the sea, is a way of increasing water availability, especially for agriculture, in the context of the increasing population and declining rainfall, and to restore wildlife.

When water is in short supply in a given place, either you bring it there, or people will migrate elsewhere.

Near Lake Chad, there is an immense, scarcely populated river basin, which discharges into the Atlantic Ocean an average of 40,000 cubic meters/second—the equivalent to 1,250 billion m³ /year. That discharge is 200 times the discharge of the Main River [in Germany], or 14 times that of the Rhine at its mouth. How much of this volume could be possibly and safely diverted into Lake Chad has yet to be studied.

Can we think of a “win-win” project, where all countries involved have their advantages, which is perhaps, one of the basic conditions for developing this project?

Bringing water from the Congo River Basin to the thirsty Chad region and increasing irrigated agriculture, restoring the lake, producing hydropower and improving inter-African transport and commerce, is the vision of this Transaqua Project.

A canal would have to intercept part of the discharge of the right-hand tributaries of the Congo River, and convey them across the watershed between the Congo Basin and the Chari Basin. The diverted flow would reach Lake Chad through one of the Chari tributaries, properly reshaped. A very preliminary estimate gives an amount up to 100 billion m³ /year could be diverted. That this less than 8% of the Congo discharge, ensuring thus the restoration of Lake Chad and irrigation of up to 3 million hectares.

In its fall toward Chad, the diverted flow could be used for hydropower production. Along the canal, a road should be built

which would become the backbone of inter-African land transport. The hypothesis that the canal could also be suitable for navigation has been made. Those ideas stemming from the early 1920s, have been studied by Bonifica, and are presently being considered by the Lake Chad Basin Commission as a possible project for the future.

The idea of Bonifica is to transfer about 100 million cubic meters of water per year from the Congo River Basin to the Lake Chad and Sahel district. This is the Congo Basin as you can see in red, which is the alignment more or less of the canal. You cross the watershed and you go into the water catchment area of the River Chari.

What is important to note is that the Transaqua formula is not simply to replenish Lake Chad, but to give access to drinking water, revive agricultural activity, irrigation, fish farming, a navigable waterway, trade, transport, regulate flows, produce electric power, river ports, commerce, and road connections—thus creating an economic development system along the Transaqua waterway.

With the regeneration of Lake Chad's natural resources, we can show the shape of the lake in 2087. Characteristic of this project is that navigable infrastructure systems can be realized through modules. We don't need to realize the whole project at the same time, so we start from the part which is most near to the watershed, and the development of the first 500 km of the canal.

The Transaqua water project is a combination of situations. In order to produce hydropower, we will construct small dams along the tributaries of the river, in order to catch some part of the water for the Transaqua canal. By connecting different lakes with canals, we can realize a waterway which will have a maximum extent of up to 2,400 km, reaching Lake Tanganyika on the east side of Africa.

Road connection: As you can see, the Transaqua corridor intersects the Lagos-Mombasa Road, which is one of the principal roads that was shown by Professor Askary in his speech. And as you can see, in the Mombasa-Nairobi link, it is one of the hubs of the One Belt, One Road project.

It is very interesting to think that this Transaqua Project can become one of the projects that can be developed within the One Belt, One Road project.

Some final considerations: Having for years pursued a dream, now is the time to take action. From this point of view, what is interesting and new is the fact that the Chinese have begun to get interested in the project. Last year, a Memorandum of Understanding (MOU) was signed between the Lake Chad Basin Commission, and ChinaPower, which is one of the big infrastructure companies of China. The scope of the MOU was to start the feasibility study of the water transfer project, by trying to construct one of the first elements of the project, which is the CIMA Project. I don't have time now to explain this CIMA project, but it is certainly one of the modules of Transaqua, although it is only part of it, because the CIMA project, developed by the Canadian CIMA company, is a project to pump water from the Ubangi River over the watershed into the Chari River, which is a different vision from Transaqua, which is to construct a corridor crossing Africa, and bringing development to all the regions that are crossed by the project.

It is important at this point to show that Bonifica, in the context of the signing of this MOU, decided to go to China and to speak to ChinaPower, in order to offer the collaboration of Europeans, of Italians, to jointly develop the feasibility study. We found a great interest from the Chinese, so we signed an MOU and now we are taking action in order to jointly develop this feasibility project together with the Chinese. This may be the first break in the construction of this important infrastructure in the center of Africa.

Thank you. [applause]

Bonifica responderer til kritik af Transaqua

Fredag, 1. sept., 2017 – I en erklæring, der blev givet til *EIR* den 29. aug., besvarer direktør for Bonifica, Romina Boldrini, kritik og bagvaskelse, som for nylig er fremkommet mod Transaqua-projektet for infrastrukturudvikling og overførsel af vand fra Congoflodens bækken til Tchadsøens bækken. »Med hensyn til nyligt fremkomne rapporter om Transaqua-projektet«, lyder erklæringen, »har jeg, som juridisk repræsentant for Bonifica Spa, ment det opportunt at i det mindste fremlægge vore synspunkter om sagen.

At udtrykke sin egen mening og sit eget synspunkt er en menneskeret, selv, når det går imod en andens ideer og holdninger.

Jeg mener imidlertid, det er nødvendigt at undgå sterile polemikker for deres egen skyld, uden en løsning: Jeg mener, at en objektiv analyse af kendsgerninger er vanskeligere, men mere konstruktivt og etablerer de kontraktlige klausuler, og er det bedste tilbud til læseren og til dem, der er direkte involveret i processen.

I denne henseende har Bonifica merit: Vi har i nu over 30 år afsløret dimensionen af denne nødsituation, udforsket en myriade af mulige løsninger og identificeret én mulig, organisk løsning, efter, på et tidligt stadium, at have advaret om demografisk vækst i Nigeria og om den socialøkonomiske krise i et meget stort område. Dette gjorde Bonifica alene.

Lad os nu for et øjeblik glemme, at vi er 'Transaqua-projektets fædre' og forsøge at tilbyde det mest muligt objektive synspunkt.

Kendsgerningerne:

Det er uomtvisteligt korrekt, at Tchadsøen er i færd med at undergå en irreversibel ørkendannelsesproces. Man behøver blot se på satellit-data med relation til Tchadsøens bækken. En sådan proces skabes af en række indbyrdes forbundne årsager og kan kun afbrydes gennem en ekstraordinær og permanent intervention;

Det er uomtvisteligt korrekt, at denne situation er i færd med at føre til klimaforandringer, der har indvirkning på både vegetation og dyreliv i området;

Det er uomtvisteligt korrekt, at befolkningen – og ikke kun befolkningen – trues af hungersnød pga. den progressive udtørring af Tchadsøen; de manglende muligheder for livsopretholdelse og jobs og den voksende fattigdom har tragiske konsekvenser, både mht. folkesundhed og rent samfundsmæssigt, med udviklingen af terroristfænomenet:

Det er uomtvisteligt korrekt, at befolkningen i dette område har en fortsat demografisk vækst; dette forværrer ikke alene situationen, men er i stigende grad årsag til strømmen af migration mod andre områder.

Konfronteret med disse kendsgerninger, er der følgende muligheder:

Muligheden for, mere end tidligere, at forlade sig på international hjælp. Immigration og terrorisme rammer voldsomt den såkaldte 'vestlige verden', der, endelig og måske af dens egne, selviske grunde, i dag ser på Afrikas problemer, som var de dens egne;

Muligheden for at undersøge og udvikle nogle projektideer,

heriblandt Transaqua, med det formål at overveje, hvad der er den bedst mulige løsning eller løsninger at vedtage, med det formål at være med til at løse ét af mange problemer i Afrika. Her må vi åbne et nødvendigt kapitel:

Transaqua er ikke et projekt, der blev udviklet uafhængigt af de involverede landes vilje;

Transaqua er ikke et projekt, der blev påtvunget afrikanske lande, der er involveret i selve projektet.

Transaqua er en projektidé, hvis forundersøgelser blev studeret og udviklet allerede i 1980'erne, og som den daværende præsident af Congo (tidligere Zaire) på det tidspunkt godkendte og var enig i.

Transaqua er et ambitiøst projekt, fordi nødsituationen i Afrika har en dimension, der er global, således, at det ikke kan adresseres af beskedne projekter eller, hvad der er værre, kortsigtede løsninger.

Transaqua er en mulig løsning 'på bordet', der bør udvikles gennem forundersøgelser med det formål at forstå og vurdere en række aspekter:

Hvorvidt projektet rent teknisk kan udføres

Hvorvidt projektet rent økonomisk-finansielt kan udføres

Dets indvirkning på miljøet

Aftale mellem de berørte stater

Dets økonomiske og sociale fordele

Dets kritiske aspekter.

I øjeblikket er Transaqua ikke et udviklet og godkendt projekt, der, uden hensyntagen til landes og befolkningers vilje, blev påtvunget afrikanske lande: Det er en mulighed. Muligheden for at vurdere og udvikle en løsning, der kunne

gøre det muligt for alle berørte parter omhyggeligt at kritisere, modificere, acceptere og blive enige om den foreslåede løsning – eller foreslå en anden løsning.

Muligheden; det er hjørnестenen. Uden muligheder er der ingen chancer, ingen løsninger.

Dette er, hvad vi ønsker at tilbyde afrikanske lande: muligheden for i deres hænder at have en forundersøgelse af projektet, finansieret af vestlige lande og / eller internationale organisationer, der kunne gøre det muligt for os at tilbyde en potentiel løsning.«

Foto: (Fra øverst venstre) Satellitfoto, 1973, 1987, 1997, 2001.

Udtørringen af Tchadsøen: »At forhindre, at Tchadsøen forsvinder og at genoprette den til sit 1963-niveau på 25.000 km², er ikke alene af stor betydning for Sahelzonens nationer og resten af Afrika, men er af strategisk betydning for planeten.«

Se også: EIR-artikel, 5. dec., 2014 (3 dele): *EIR Brings Transaqua Plan, BRICS to Lake Chad Event*
http://www.larouchepub.com/eiw/public/2014/eirv41n48-20141205/28-36_4148.pdf

Én infrastrukturverden, der kollapser, og én, der bygges op.

POLITISK ORIENTERING 31. august 2017

Med næstformand Michelle Rasmussen:

»Man kan bruge en linje fra Charles Dickens, hvor han skrev om historien om to byer, men her har vi historien om to verdener, to verdenssyn; det ene er et kollapsende paradigme, hvor man simpelthen har forsømt at investere i moderne infrastruktur, i vedligeholdelse og modernisering af infrastrukturen og har udsultet infrastrukturen, med katastrofale konsekvenser, på den ene side; og så et nyt paradigme ... jeg vil fortælle historien om Schiller Instituttets årtier lange kamp for at realisere nogle nøgle-udviklingsprojekter, som nu faktisk er ved at blive til noget, fordi en stor nation som Kina har besluttet at være med.

Så først begynder vi i Houston. I har alle sammen set billeder og nyhedsdækningen. I Houston har vi en kombination af naturkræfter, hvor orkanen Harvey i USA faktisk er blevet en storm, der har den største mængde regnfald for en enkelt storm, 52 inches (132 cm) – kombinationen af virkelig stærke naturkræfter plus menneskelige fejl, fordi Houston's vandkontrol-system er fra lige efter Anden Verdenskrig, og så har der været forslag om modernisering; det seneste forslag vil koste \$28 mia., men blev ikke til noget. Og nu har de en storm, hvor det mindste beløb, de snakker om, er \$100 mia. Deres system til oversvømmelseskontrol blev her for nylig vurderet og fik et C, som virkelig ringe. Nu er der 50 amter i Texas, som er påvirket. 33 af dem er i nødtilstand, og også 5 amter i Louisiana. Der skulle være 1,7 mio. mennesker, der måtte forlade deres hjem; vi har oversvømmede huse, forretninger, landbrug; ingen elektricitet i tusindvis af hjem; vi har en hel del raffinaderi-kapacitet, der er blevet lukket; vi har en meget vigtig både national og international havn, Houston, som virkelig har taget skade; jernbanenettet,

man skønner, at 500.000 jernbanevogne er blevet ødelagt. ...

Helga [Zepp-LaRouche] holdt en hovedtale, der er tilgængelig på dansk på vores hjemmeside, hvor hun sagde – og det var samtidig med, at orkanen Harvey ramte – hvor hun sagde, at kun ved, at vi gennemfører Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love, plus, at USA tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ, kunne vi virkelig få gang i de nødvendige investeringer og moderniseringer.

Denne tragedie i Texas og Louisiana kan nu blive en opvågnings-alarmklokke til borgerne, til politikerne, om, at, nu skal der virkelig ske noget drastisk, og det kan kun lade sig gøre, hvis vi siger, at, nu skal vi ikke bare tale om LaRouches Fire Love; nu skal vi ikke bare tale om, hvor fremragende, det ville være, hvis USA tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet, men nu skal det faktisk gøres....«

Lyd:

Dias til mødet...

People's Daily sætter fokus på LaRouche i dækning af Transaqua

27. aug., 2017 – I en lang rapport den 21. aug. om de nyligt forhøjede udsigter for det længe planlagte, store »Transaqua«-infrastrukturprojekt, der vil transformere Tchadsøen og Subsaharisk Afrika, satte Kinas *China Daily* fokus på Lyndon LaRouches og hans bevægelses rolle. Artiklen satte også dette afgørende vand- og energiprojekt i sammenhæng med Kinas Bælte & Vej Initiativ, eller den »Nye Silkevej«, og hvor avisen *China Daily* den 20. aug. satte fokus på Helga og Lyndon LaRouches historiske rolle.

Tchadsøens bækken med Transaqua-projektet

»40 millioner mennesker, der er afhængige af Tchadsøen for deres levebrød, har fået fornyet håb«, skrev *People's Daily*, »i kølvandet på underskrivelsen sidste juni i Hangzhou, Kina, af en aftale mellem den kinesiske byggegigant, PowerChina, og det italienske firma, Bonifica Spa. Disse nyheder blev imidlertid først offentliggjort i begyndelsen af denne måned.«

»Aftalen drejer sig om at udføre forundersøgelser om muligheden for at overføre 100 mia. kubikmeter vand om året fra Congofloden i den Demokratiske Republik Congo, DRC, for at genopfylde den hastigt skrumpende Tchadsø, en strækning på 2.500 km. Projektet kendes også som Transaqua. Ifølge *Executive Intelligence Reviews*, *EIR*-magasinets website, blev forståelsesmemorandaet underskrevet ved et møde mellem de to

selskabers ledere i overværelse af den italienske ambassadør til Kina, Gabriele Menegatti.«

Under overskriften »LaRouches rolle«, skrev *China Daily*, »Takket være den kamp, som LaRouche-organisationen og initiativtagerne til Transaqua har taget op i alle årene, er projektet nu ved at blive til virkelighed inden for rammerne af Bælte & Vej Initiativet. *EIR*-magasinet og Schiller Instituttet arrangerede i 2015 det første møde mellem LCBC [Lake Chad Basin Commission, -red.] og hjernerne bag Transaqua. Dette blev i december 2016 fulgt op af underskrivelsen af MOU'et mellem LCBC og PowerChina og af de efterfølgende kontakter mellem Bonifica Spa og det kinesiske selskab.«

Avisen bemærker ligeledes, at »Lake Chad Basin Commission løste spørgsmålet om finansiering af undersøgelserne af vandoverførsel ved at skabe en Ny Silkevej til Tchadsøen. PowerChina, et af landets største, multinationale selskaber, som byggede de Tre Slugters Dæmning [i Kina], underskrev et forståelsesmemorandum med LCBC sidste december.«

Artiklen i *People's Daily*, skrevet af Kimeng Hilton Ndukong, er alt for gennemillustreret og lang til at gennemgå her; artiklen fremlægger detaljeret det eksistentielle subsahara-problem med Tchadsøens skrumpning hen over 50 år; resultaterne heraf i form af økonomisk ødelæggelse og fremvæksten af terrorisme i regionen; og Transaqua-projektets enorme skala, der vil transformere regionen. Dette er potentielt et af Lyndon og Helga LaRouches største værker.

<http://en.people.cn/n3/2017/0821/c90000-9258249.html>

Foto: Fiskeri er en væsentlig kilde til millioner af menneskers levebrød i Tchadsøens bækken. (Foto: LCBC/People's Daily)